

Alfors den 23 okt. 1899.

Broder Elias!

Tacksägelse i vänlighet
för ditt bref! Det under-
rättade oss om att du har det
"förtjusande" och "svåår megge (!)"
roligt, och da' är ju allt
jäpligt bra. Vi själva ha
det också temmeligen roligt,
ibland har det till och med
varit riktigt muntert, da'
Pappa måå bättre. Föröf-
rigt hvad beträffar Pappas
hälsa, så vill jag citera Pap-
pas egna ord, neml. att han
nu är "worder or barome-
ter", d. v. s. är fullkomligt

beroende af väderloken.
Behagar också solen riktigt
ljufvligt skina, så när Pappa
frå bättre; lächer der äter
sig enist bakom daskiga
regnmoln, hvilka i synner
omskvalpas af en obehag-
ligt kvinande orkan, så när
Pappa betydligt sämre.

Han ber häls och tac-
ka mycket för brevet och
ger mig tillika i upp-
drag att underrätta dig
om, att han mycket gärna
ser det du tillsammans med
"Saarinen" åtager dig det
där föreläsningshållan-
det. —

Tanterna [det är en gammal
gammal princip hos mig
att för dig räklla opp

samtliga "tantrars" hälsotill-
sländ, och därför så gör jag
det äfver nu] — jaha: Tar-
terna må hvardera bra, vi
voro, Gerd och jag, hos den,
i lördags och drucko (kk-ek)
kaffe, äto äppel samt
lönde "en glas." De båda
— antagligen — hälsar till
dig. Tant Eli menade:

"Nu vet jag, int ä' den Pek-
ka nöjd, fast han skrifver
så, nu känner jag honom,
int ä' han riktigt nöjd."

Mer Gerd och jag menar:
Nu ä' han nöjd, de' visst! "

Hos Farmor voro vi i Sön-
dags. Farmor & Faster &
Farbod må' bon. [Faster: "Ni
ä' Pekka ännu pi la-a-a-nde?"
Gerd: "Jo-o-o!!" Nu ä' han pi lande?"
Faster: "Jassa, ä' han ä' ännu pi leende?"]

Oskar och Ants tor varit
på visitt, de voro i Sista sö-
days d. v. s. den 15 denne s.
Alltså inte igår. Sutto i
tre timmars tid; Ants "sti-
lig", Oskar "treflig." — —

Kar Fosse ännu ut-
scendat af en välgödd in-
dian eller har han äter
kört ut som en Europeer.

Jag föreställer mig en
trå, lika lång och temmeli-
gen lika tjock samt lindrigt
purpurroda, prusta i väg
längs järnvägen, med en
klädhög som föreningslänk
emellan en, för att höja
mat i Tavastehus.

Broderlyer
Yrjö.

Spets kulan i hanteln, som ju är spung. Den legnar.